

CEVHERİLİK YOLU

Arař. Yazar Ahmet ALBAY

ÖN SÖZ

Canım kardeşlerim!

Yolumuza ait bu ön sözü yazmaya başlarken yüce Rabb'imize hamd-u senalar olsun. Alemlerin sultanı, yüce Peygamberimize (S.A.V.) salât ve selam olsun. Tasavvuf dediğimiz olgu, içi dopdolu bir hazinedir. Bu hazineden istifade etmek için Rabb'imiz bizden ihlâs ve samimiyet istemektedir. Ona sımsıkı sarılırsak, o zaman Rabb'imiz "Lebbeyk ya kulum" diyecektir; ama dediğimiz gibi samimiyet işin başıdır. Büyük sultan Abdülkâdir Geylânî, yolumuzun ulu çınarıdır. Seyyid Ahmet Er-Rufâî, Ahmet El-Bedevî ve İbrahim Dusûkî, yolumuzun dört büyük rehberidir. Bu yollara bağlı birçok kol vardır. İşte bu nedenledir ki bizim yolumuzda bu ana çınarların Cevherî koludur. İleride bahsedeceğimiz yol ve erkânların husûsiyetleri, usulleri, kendi kolumuzda tadbik edeceğimiz hususlardır. Yüce Rabb'imiz, Kur'ân-ı Azîmüşşan'da zikir hususunda me'âlen: "Ey kullarım! Beni gizli ve aşikâre zikrediniz", bir başka ayette de, yine me'âlen: "Benim kullarım, ancak beni zikir etmekle tatmin olur" buyurmaktadır. Bu ayetler ışığında çeşitli açıklamalar şahsım ve hocalarımız tarafından açıklanacaktır. Bu yolun usûlüne uygun davrananlar, büyüklerin tavsiyelerine göre yaşayanlar huzur bulacakları gibi çevresine de örnek olacaklardır. O örnek davranışla da diğer insanlar etkilenecek, gerçeğe yöneleceklerdir. Gayemiz, Hakk'ın rızasına giden yolu göstermek ve toplumda iyi bir insan olmaktır.

Tevfik ve hidâyet, Allah'tandır.

Birinci Bölüm

TASAVVUFTA CEVHERÎLİĞİN YERİ VE ÖNEMİ

Tüm cemaat ve tasavvuf grupları, yalnız Allah'a kul olmak maksadıyla bu yola girerler. Bin küsür senedir devam eden bu tasavvuf kolları, günümüze gelinceye kadar, çoğu taraftar bulamamış veya ehl-i mutasavvuf olan bazı önder kimseler kendilerinden sonra boşluğu dolduracak bir kimsenin yetişmemesi nedeniyle kimseye emaneti vermemiş ve bazı yollar kendiliğinden kapanmış. Ayakta yaşayan Kâdirîlik, Nakşîlik, Rîfâîlik, Halvetîlik ve 10'a yakın ana kollar yaşamakta. Mesela; Melâmîlik, Bektâşîlik ve Mevlevîlik hemen hemen adları kalmış, mensupları, ritüelleriyle beraber yok olmuşlardır. Günümüzde, Mevlevîlik namı adı altında sık sık görünenler, sadece görselden ibarettir. Hazreti Pîr Mevlânâ(k.s.) ve Hacı Bektâşî Velî(k.s.) hazretlerinin sadece isimleri kalmış. Adeta, içi boş kalıplar ve tabelalar sağda solda dolaşmakta. Buna benzer bazı cehrî yollara da bir takım isrâîliyyâtlar karışmıştır. Çoğunun adı vardır; kendi yoktur. Kâdirîlik; Güneydoğu, Arap yarımadası ve Afrika'nın bir bölümünde yaşamakta ise de, çoğu ritüel sünnetle bağdaşmamaktadır. Türkiye'deki bazı Kadirî kolları, noksanları da olsa dimdik ayaktadır. Rîfâîlik de bunun benzeri olarak az da olsa yaşamaktadır. Halvetîliğin kollarından olan Uşşâkî ve Cerrâhî yolları da, bu tasavvuf kültürüne katkıda bulunmaktalar.

Birinci Bölüm

TASAVVUFTA CEVHERÎLİĞİN YERİ VE ÖNEMİ

Özellikle İstanbul ayağı olan yollar ve kollar, irşada devam etmektedir. Nakşîlik ise birçok kolda teşkil etmekte. Sünnete bazı aykırılıklar olsa da, şu anda zahiren ayakta olan ve en taraftarı bulunan yollar bunlardır. İnce ince ayrıntılarına girmeyeceğiz.

İşte bu nedenledir ki, günümüzdeki Cevherî yolu, çok büyük bir boşluğu doldurmaktadır. Ahlâk temelleri üzerine kurulmuş, Kur'ân ve sünnet ışığında yürümektedir. Cevherîliğin yeri, maddî ve manâ yönünden hiçbir aşırılığa sapmadan, günümüz şartlarında, gerek kulluk alanında gerekse sosyal alanda öyle bir yere oturmuş ki, hemen hemen hiçbir yolda olmayan misafirperverlik hususunda, aracı bir kişi olmadan, rızayı ilahi için, misafirhanelerimizde (yurtiçinde ve yurtdışında) kapılar sonuna kadar açıktır. Anadolu'da tanıdığınız yoksa açıkta kalabiliyorsunuz. Oysa Cevherî derneklerinde, Selçuklu ve Osmanlı kervansaraylarında olduğu gibi; dini, mezhebi, ırkıyeti sorulmadan ağırlanmaktadır. Cevherîliğin ana merkezini oluşturan omurga, insan sevgisine dayandığından Cevherîlik tam yerine oturmuştur.

İkinci Bölüm

CEVHERÎLİK YOLUNDA

EDEP VE ADAP USÛLLERİ

Cevherî meclisine giren bir derviş, başını eğerek, iki elini koltuk altına sıkıştırarak (teslimiyet işareti), hafifçe başını sağ tarafa eğerek yani gözü, yüz cemali kalbine bağlı usulle meclise girer ve selamla işareti yapar; boş bulunan bir yere oturur. Eğer sohbet ve meşk ortamı başlamış ise hemen aşağı iner, haydariyesini eline aldıktan sonra 3 defa öper ve giyer. Daha sonra tacını da aynı şekilde öperek başına giyer, meşk ve sohbe dâhil olur. Her gelen derviş aynı şekilde girer ve meclisten çıkarken de yine bir önceki hareketi yaparak, yönü meclise dönük, sol ayağını dışarıya atarak yine meclisi selamlar ve gider. Bundan dolayıdır ki Muhammed Üftâde Hazretlerinin taltifine de mazhar olmuş olur. Çünkü o zatın "Meclisimize edeple giren lütüfla çıkar." kelam-ı kibarı oradan kalmaz.

Cevherîlikte olmazsa olmaz, şariat ve hükümlerine mutlaka uyulmasıdır. Namazı niyazı olmayan bir kimse, bu kapılardan feyiz alamaz. Büyüğünü küçüğünü bilmeyen ve yolun adabına uymayan da aynı hüküm altındadır. Kişinin hayati mes'elesi hariç meclis günlerinde mutlaka meclislerde olması gerekir. Gaflet ve keyfiyetten gelmeyenler de aynı hüküm altındadır.

Üçüncü Bölüm

MEŞK OLUŞUMU

Cevherîlikte, meşk ve ritüeller çok önemlidir. Meydanın görevlisi, hânende ve sâzendelerin yerlerini belirler(İcrâ edecekleri şekilde); ve herkes oturur. Önceden hazırlanmış eserlerden bir bölümü, meşki yöneten tarafından uygulanması için hanende ve sazandelere dağıtılır. Meclis sükûta ermiş bulunmakla beraber meclisin büyüğü meşke icabet ederek yerine oturur. Meydancı kardeşimiz hem meclisden hem de meclisin büyüğünden destur müsaadesi alır. Müsaade alındıktan sonra meclisin büyüğü "Buyurun!" komutunu verir ve meşk başlar. Meşk esnasında ibadette imiş gibi sessiz durulurken; lüzumsuz konuşmak, gülmek, sırtlamak ve su içmek gibi hareketlerden de kaçınılmalıdır. Meclisin büyüğü tarafından izin verilmedikçe meclise hiç kimse hem müdahale edemez, hem de meclisi yönetemez. Kaside okuyacak kimselere, ya meclisin büyüğü ya da koronun en yetkili kişisi izin vermek suretiyle kaside okutur. Çeşitli Esmâ zikirleri başlamadan meşk esnasında kaside okunmaz. Esmâ zikirleri arasında okunur. Ve meşk bittikten sonra ehil birisi Bakara suresinin ilk ayetlerini okur(1-5 ayetler). Meclis büyüğü konuşma yapacaksa yapar; yapmazsa "Fatiha" der ve meşk sona erer. Çay ve ikramlar alınır.

Dördüncü Bölüm

TASAVVUFTA EDEB

Tasavvufun gayesi, yumuşak huylu, terbiyeli, edebli insan yetiştirmektir. Çünkü Kurân-ı Kerîm baştan başa edeb dersi verir. Allah-ü Te'âlâ kendi rızâsını kazanmanın yolunun, edebden geçtiğini biz kullarına bildirir ve gösterir.

Edeb, öyle bir meziyet, öyle bir fazilettir ki, insanı eğiten, tarik-i müstakime götüren ve kulluğun gereğinin idrâkinin bilincinde olmayı gerektiren bir meziyettir. Bu şekilde bir edeb, insanı diğer canlılardan ayırır. Hz. Pîr Mevlânâ'nın (K.S) dediği gibi, insanoğlu eğer edebden yoksun ise, o insan değildir. Zira, insan ile hayvan arasındaki fark, edebdir. Bütün semavi kitaplar, gönderilen peygamberlere hep edebli insan yetiştirmek için gönderilmiştir. Tasavvufun her meşrebinde ve mezheplerinde en başta gelen hedef edebdir. Edebli insan, tıpkı Efendimiz'in(S.A.V) müslümanı tarif ettiği gibi, hiçbir azasından bir başkasına zararı dokunmayandır. İşte tasavvuftaki edeb, tam buraya oturmuştur. Edeb, insanı toplum içinde itibarlı yapar. Edebli insan, saygılı ve hürmetlidir. Hürmet gösterir ve karşılığında hürmet görür.

TASAVVUFTA EDEB

Edebin bir yönü de, bir toplumda olduğun zaman bilgi ve birikimlerini içinde tutmak, söz verilmediği takdirde susmayı da yaşamak bir edebdir. Ebu Hafs Hazretleri (K.S.) demiştir ki: "Dış görünüşünde de olsa edebli olmak, insanın iç güzelliğinin bir belirtisidir. "

Bunun üzerine Kaygusuz Abdal da şöyle diyor:

Gaflet içinde uyan
Edebsiz olma ey can !
Edebdir asl-ı iman
Var edeb öğren edeb.

Bir başka zat da şöyle diyor:

Edeb bir tac imiş nur-u Hüda'dan
Giy o tacı emin ol her beladan.

Dördüncü Bölüm

TASAVVUFTA HOŞGÖRÜ

İnsanın bakış açısı gafletten uzak olduğundan ve rahmet nazarıyla bakacağından dolayı, ufku da geniş olacağı için nefsâni duygu ve düşüncelerden Allah'a sığınıp o şekilde bakmak lazımdır. Başka türlü baktığımız zaman, dar görüş, nefse uymak, duygu ve merhametleri zayıflattığından dolayı kişinin zâlim olmasına sebep olur. İşin başında ve sonunda samimiyet esastır.

Ali bin Bündâr Hazretleri'nin bir güzel sözü vardır:

"İnsanlarla çekişme. Onları, Allah kulluğa kabul etmiştir. Sen de onu kardeşliğe kabul et."

Bu hususta Hz. Yûnus da şöyle der:

Elif eyledik ötürü
Pazar eyledik götürü
Yaradılanı hoş gördük
Yaradandan ötürü.

Dördüncü Bölüm

ZİKİR

Kuran'ı Kerimde 70 surede, 250 ayet-i celilede zikir geçer. Ankebut suresi 45. ayet-i kerimesinde " Kitabı (Kur'an) oku, namazı kıl. Şüphesiz namaz kötülüklerden korur. Zikir elbette en büyük ibadettir.." buyrulmaktadır.

Zikirle Allah arasında perde yoktur. Her hal üzere zikir... Zikir esnasında melekler bulunur ve zikredenler için mağfiret dilerler. Zikir, cennet bahçesidir. Cehren ve hâfî olarak zikir, ümmete tavsiye edilmiştir. Kim ki rahmanın zikrinden yüz çevirirse şeytan ona musallat olur ve o kimse şeytanın emrine girmiştir. O kimselere şeytan, Allah'ı anmayı unutturmuştur. Allah dostlarını ve arif insanları, herhangi bir ticaret ve benzeri işler Allah'ı anmaktan alıkoyamazlar.

Efendimiz (S.A.V) buyurdular ki: "Amellerin en faziletlisi, dilin Allah'ın zikrini terennüm ederek ölmesidir." Zikir, insan ile ihsan arasındaki engelleri kaldırır. Cihad ise, insan ile İslâm arasındaki engelleri kaldırma işidir. En büyük cihad, nefisle yapılan mücadelelerdir. Niyazi Mısri (K.S) der ki:

Şeri'atın sözleri hakikatsiz bilinmez
Hakikatin sözleri marifetsiz bulunmaz.

Dördüncü Bölüm

ZİKİR

Tasavvufun sadakati tam bir teslimiyet ve ihlâsla olur. Allah dostlarına muhâlefet etmek, bühtan ve tan etmek, Allah'ın rızasına aykırıdır. Çünkü Kur'an'da Rabbimiz (C.C) bizâtihi "dostlarım" buyuruyor. Allah indinde dost, insanlar nezdinde evliya demektir. Kim ki bu müesseseyi inkâr ederse dinden de çıkar. Çünkü yüce Allah (C.C) "Dostlarıma savaş açan bize savaş açmış demektir." Diye buyurmuştur.

Zikir ehli olmak Kur'an'a ve sünnete, yani Edille-i Şerîyye'ye tam bir bağlılıktan geçer. Çünkü şeri'atsız zikir ehli olunmaz.

Zikir, kulun yaradanını anması, devamlı hatırlamasıdır. Yüce Rabbimiz (C.C) Bakara Sûresi 152. ayet-i kerimesinde "Siz beni anın, ben de sizi anayım." buyurmuştur. Bir başka ayet-i kerimede "Yedi gök, dünya ve bunlarda bulunanlar O'nu teşbih eder. Onu övgüyle tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur. Ne var ki, siz onların tesbihini anlamazsınız." buyrulmaktadır. Yaradılan her şey Allah'ı zikrederken, insanın zikretmemesi düşünülemez. Varlıklar içinde en mükerrem yaratılmış olan insanın, yaratanını anmaması büyük bir vebal ve gaflettir. Yine bir başka ayette söyle buyruluyor: "Allah'ı anmak elbette en büyük ibadettir. Allah yaptıklarınızı bilir."

Beşinci Bölüm

ZİKİR MECLİSİNİN TEŞKİLİ

Bilindiği üzere Cevherî yolunun zikir günü Cumartesi yatsı namazından sonradır. Namaz bittikten sonra Cevherî hatm-i cem'i yapılır. Ve cemâ'at daire şeklini alır. Eğer yer müsaitse ve 41 kişi varsa devrân zikri yapılış şekline göre halka şeklinde oturulur. Meclisin büyüğü zikri yönetirken ortada durur. Ve bir Aşr-ı şerîf okunur. Fâtiha denir. Tekrar; 3 ihlas, 1 felak ve 1 nas fatiha ile birlikte okunup hazreti pirlere bağışlanır. Ve Ahzâb sûresinin 56. ayeti (İnnallâhe ve melâiketehu yusallûne alen nebiyyi, yâ eyyuhâllezîne âmenû sallû aleyhi ve sellimû teslîmâ), zikri yaptıran tarafından okunduktan sonra 1-3 dakika râbîta-ı mevt yapılır. Bu esnada her kişi büluğ çağından bugüne kadar geçen ömrünü muhakeme eder. Sonunda, topluca 1 defa kelime-i şehâdet getirilir. Bundan sonra, zikri yaptıran ile meclis 33 defa "Besmele-i Şerîf" çeker. Daha sonra 19 kere tövbe-i istiğfâr yaptıktan yani "Estâğfirûllah el-a'zîm." dedikten sonra, herkes dilini kalbine, kalbini gönlüne bağlayıp tam teslimiyet uygulamasına girer. Ve bu arada meclisin büyüğü, ya kendi devam ettirir ya da zâkir başına zikri yaptırmak için işaret eder.

Beşinci Bölüm

ZİKİR MECLİSİNİN TEŞKİLİ

Ve o gün hangi makamla tevhîd zikri yapılacaksa o makama göre en az 99 defa "Tevhîd" yapılır; sonra Tövbe-i Nasuh'a geçilir ve topluca istiğfâr edilir. Tekrar herhangi bir esmaya başlanır. Ağır esmalarda esmâ'nın ahengine uygun kasideler okunur. Sonra ayağa kalkılır. Dört halka şeklinde, soldan sağa doğru esmâ' zikriyle dönmeye başlanır. En az 7 tur dönülür. Çünkü dönmek, Beyt-i şerîfi tavaf şeklidir. 7 defa dönmek oradan kalmadır. Buna da tavâf denir. Aynı zamanda, tavâf, sevâbını Allah'tan umarak yapılır. Hızlı esmâ' çekilirken en az 2 görevli hızlı ilahiler söyler. Bu da Zikrullah'a şevk verir. Ve son esmâ' "Hayy" zikriyle devam eder. Sonunda Peygamberimize(S.A.V.) güzel seslerden en az 3 defa salâvat okurlar. "Hû" zikriyle devrân tamamlanmıştır. Yani en az 999 defa Allahu Zülcelâl'in ismi zikredilmiş olur. Daha uzun zikir yapılırsa bu rakam 6666'yı geçmemek kaydıyla yapılabilir. Sonunda yine "Fatihâ" okunur. Zikir sona ermiş olur. Tekrar meydana çıkılır. Çay ve ikramlar alınır.

Beşinci Bölüm

HATM-İ CEM'İN YAPILIŞI

Yatsı namazı biter bitmez, hemen halka olunur.

Aşağıdaki usûllere göre Hatm-i cem yapılır.

119 Defa- (Başta 1 defa "E'uzubillâhimineşşeytânirracim" denir) Besmele-i şerif.

119 Defa- İhlâs-ı şerîf

111 Defa- Ya Hz. Kutbul erba

141 Defa- İnşirah sûresi (Elem neşrah leke sadrek)

119 Defa- Ya Bâkî ente Bâkî

119 Defa- Ya Gavs-ı Geylânî

1 Defa- Yasin-i şerif

119 Defa- Ya Fettâh (sonunda celle celaluhû)

119 Defa- Salâvat-ı şerîfe (Allahümme salli 'alâ seyyidinâ muhammedin ve 'alâ âlihi ve sahbihi ve sellim)

Sonunda, hatme yaptıran şu duayı okur;

Kıldığımız namazın ve yapılan hatm-i hâcegânın kabulü için; başta Peygamber Efendimizin(S.A.V.) ruhu için ve bütün peygamberlerin ruhu için; ebau ecdamızın, silsileyi sâdâtımızın, ümmühât-ı ceddâtımızın ervâh-i mübareklerinin ruhları için; burada bulunmayan bütün kardeşlerimizin ahirete intikal eden bir cümle geçmişleri ve geçmişlerimizin ruhu için; maddi ve manevi müşkülâtlarımızın hâl ve âsân olması için; Allah rızâsı için
El- Fâtîha

Altıncı Bölüm

CEVHERİ DERSİ

"Allah'ım; Niyet ettim, sana yöneldim, seni zikretmeye. Dilimi döndür, kalıbımla, kalbimle sana yöneldim." deyip, 3 ihlas, 1 felak, 3 nas, 1 fatiha okuyup Peygamber efendimize ve pirlerimize hediye edilip derse başlanır. Yola yeni giren bir derviş aşağıdaki tarifelere dersini yapar:

- 100 defa Besmele-i Şerif
- 100 defa tövbe-i istiğfar (Estâğfirûllah el-Azim)
- 100 defa kelime-i tevhid (Lâ ilâhe illallah, sonunda Muhammed-ur Resulullah)
- 100 defa salavat (Allahümmesalli ala seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ve sellim)

Başta peygamberimize, bütün peygamberlere, sahabelere, cümle pirlerimizin ruhuna, hocamızın ruhaniyetine bağışlanır.

Hız. Muhammed (S.A.V) efendimizin ruhuna
 Seyyid Abdülkadir Geylani hazretlerinin ruhuna
 Seyyid Ahmed er- Rufai hazretlerinin ruhuna
 Seyyid Ahmed el-Bedevi hazretlerinin ruhuna
 Seyyid İbrahim Düsûki hazretlerinin ruhuna
 Hacı Ramazan-ı Diyarî hazretlerinin ruhuna,

Dedikten sonra dua edilir. Bu ders evde, işte, seyahatte okunabilir. Bütün vakitlerde (ikinci vakti hariç) yapılabilir. Fakat büyüklerimizin tavsiyesi, mümkün merteye, dersin sakin ve gecenin bir vaktinde yapılmasıdır.

Altıncı Bölüm

BİR DERVİŞİN GÜNLÜK HAYATI

- İşi ve gücünün dışında kalan zamanları gafletle geçirmemek
- Kitap okumak, sayısız tövbe ve salâvat getirmek
- Namazlarını aksatmamak
- Öğlen namazının son iki sünnetini mümkünse 4 rekat kılmak
- Akşamları namazdan sonra evvabinnamazı(asgari 2 ve 6 rekat) kılmak
- Yatsının son 2 sünnetini 4 rekat olarak kılmak
- Mümkünse vitr namazını, gece, teeccüd namazıyla birleştirmek
- Mümkünse Pazartesi Perşembe ve kandil günlerini oruçlu geçirmek
- Yatsı namazından sonra vakı'a ve mülk sureleri okumak
- Sabah namazından sonra ise, ezbere veya yüzüne Yâsin-i şerîf okumak
- Gıybet meclislerine katılmamak
- Toplum katmanlarında eğer İslam'a aykırı bir eylem varsa oralara da katılmamak

Bir kimse başta anasına, babasına, eşi ve çocuklarına iyi davranmalı, onlara bol bol vakit ayırmalı, asla onları ihmal etmemelidir. Bir derviş, vatandaşlık görevini en güzel şekilde yapmalı, oyunu kullanmalı ama bir başkasını rencide etmemeli, aktif politikanın içine mümkün mertebe girmemelidir.

Yedinci Bölüm

OKUNACAK KİTAPLAR VE EVRATLAR

Başta İslam ilmi hâli, Abdülkâdir Geylânî(K.S.) hazretleri, Ahmet er-Rufâî(K.S.) hazretleri, İmâm-ı Gazâlî(K.S.) hazretlerine ait ve buna benzer tasavvuf eserleri, Delâilü'l Hayrat isimli kitaptan bol salavat duaları okunmalıdır.

Bir akşam, herhangi bir vird ve eser okunduktan sonra, korunma duası olan 3 ihlas, 1 Felâk, 7 Nâs ve 1 Fâtiha-ı şerîfi okuyup üzerine üflenmeli; Allah'a sığınıp ona dua edilmelidir. Kardeşlerimiz, Kur'ân-ı Kerîm ve yukarıda adı geçen kitapların dışında okuyacakları kitapları, mutlaka, ehline sorup ondan sonra alıp okusunlar. Bir Cevherî dervişi, dersini aldıktan sonra artık o ders, onunla beraber mezara gider. Artırılacak olan dersleri, görevlilerin dışında hiç kimse artıramaz ve ders değişikliği yapamaz.

Cevherîlikte Sahâbe modeli vardır. Herkes, dersi bir başkasına verebilir. Ama ders hakkında herhangi bir değişikliğe gidemez. Dervişin dersinden hocası sorumludur. Bazı tavsiyeler geçici olarak verilebilir.

Sekinci Bölüm

TASAVVUF EHLİ'NİN GÜNLÜK SOSYAL YAŞANTISI

Allah-u Te'âlâ kullarına -erkek ve kadın ayırmaksızın- dinini öğrenmeyi farz kılmıştır. Bu nedenle birinci vazifemiz Allah'ın emir ve yasaklarını öğrenmektir. Müslüman'ın, gerekli tüm dini bilgileri öğrenip uygulaması Allah'ın emri ve hükmüdür. Bundan kurtuluş yoktur. Çünkü dinimizde her şeyin başı, şerî'at ve hükümleridir. Şerî'at bilgisini öğrendikten sonra tasavvufa geçeriz. Şerî'at olmadan tasavvuf, insanı her türlü dalâlete ve sapıklığa götürür. Şerî'at olmazsa olmazımızdır. Daha sonra; anamıza, babamıza itaat ve hürmet başta gelir. Anaya, babaya hürmet etmeyenin şerî'atı da, tasavvufu da boştur. Daha sonra; kardeşlerine, eşine ve çocuklarına iyi davranmalıdır. Gerekli dini bilgilerden ve terbiyelerinden her Müslüman sorumludur. Topluma karşı sorumluluğu da aynıdır. Bu şekilde, insan bir yola girerse, o zaman neticesini Allah-u Te'âlâ rahmetiyle tamamlar.

Dokuzuncu Bölüm

DERVİŞLERİN BİRBİRLERİYLE MÜNASEBETLERİ VE SOSYAL İLİŞKİLERİ

Hadîs-i şerîf'te "Birbirinizi sevmedikçe imanlarınız kemâle ermemiştir. Kemâle ermeyen imanlarınız tamamlanmadıkça cennete giremezsiniz" buyrulmaktadır. Bu nedenle İslâm'da olduğu gibi tasavvufta da bu sevgiye çok ehemmiyet verilmesi gerekir. İki derviş, birbirini görmediği gün mutlaka arayıp hâl-hatır sorması gerekir. Bir derviş meclise gelmediğinde adeta herkes birbirini görevli gibi arayıp, sorup, derviş kardeşinin bir müşkülâtı varsa ve halledebiliyorsa kendisi halledecek; eğer halledemiyorsa diğer derviş kardeşlerini arayıp, o kardeşinin müşkülünü çözmek için azami gayret sarf edecektir. Bu görevler yapılmadığı takdirde o kardeşlik nâfiledir. Her derviş, derviş kardeşinden sorumludur. Bu şuur ve muhabbet dalgalarını kardeşler arasına yayılmalıdır. Hedefimiz, hep birlikte huzurlu ve muhabbetli olmaktır. Bizim yolumuzda, dervişler arasında dünyevi ortaklık, dünür olmak ve benzeri bazı haller uygun görülmemektedir. Büyüklerimizin bu tavsiye ve nasihatlerine kulak verip uygularsak, inşallah kardeşler topluluğumuz kazanacaktır.

Onuncu Bölüm

BU KİTAPÇIĞIN YAZILMASINA DAİR...

Hadîs-i şerîf'te "Birbirinizi sevmedikçe

imanlarınız kemâle ermemiştir. Kemâle ermeyen imanlarınız tamamlanmadıkça cennete giremezsiniz" buyrulmaktadır. Bu nedenle İslâm'da olduğu gibi tasavvufta da bu sevgiye çok ehemmiyet verilmesi gerekir. İki derviş, birbirini görmediği gün mutlaka arayıp hâl-hatır sorması gerekir. Bir derviş meclise gelmediğinde adeta herkes birbirini görevli gibi arayıp, sorup, derviş kardeşinin bir müşkülâtı varsa ve halledebiliyorsa kendisi halledecek; eğer halledemiyorsa diğer derviş kardeşlerini arayıp, o kardeşinin müşkülünü çözmek için azami gayret sarf edecektir. Bu görevler yapılmadığı takdirde o kardeşlik nâfiledir. Her derviş, derviş kardeşinden sorumludur. Bu şuur ve muhabbet dalgalarını kardeşler arasına yayılmalıdır. Hedefimiz, hep birlikte huzurlu ve muhabbetli olmaktır. Bizim yolumuzda, dervişler arasında dünyevi ortaklık, dünür olmak ve benzeri bazı haller uygun görülmemektedir. Büyüklerimizin bu tavsiye ve nasihatlerine kulak verip uygularsak, inşallah kardeşler topluluğumuz kazanacaktır.

Onuncu Bölüm

BU KİTAPÇIĞIN YAZILMASINA DAİR...

Eserde emeği geçen;

Emekli müftü ve yazar, Ragıp GÜZEL hocamıza

Derneklerimizin 2. Sorumlusu ve Küçücek Merkez
Camii İmam-Hatîbi, Adil YILDIZ hocamıza

Bu tavsiyeleri ve nasihatleri bize telkin eden
derneklerimizin genel büyüğümüz, Ahmet ALBAY
hocamıza

Bu eserin yayına hazır hale getirilmesine yardımcı olan,
Adem AGAHOĞLU kardeşimize

Teşekkürlerimizi arz ederiz.

Tasavvuf Musıkîsi Dernekler Federasyonu
Başkan Yardımcısı
Mustafa Altingül

